

Общи бълъжки за разселението на народитъ по Балканския Полуостровъ.

За да бжде по-ясно онова, което има да кажемъ за народитъ въ Македония, потрѣбно е да фърлимъ бързъ погледъ върху разселението на народитъ по цѣлия Балкански Полуостровъ.

Отъ третѣ голѣми южно-европейски полуострова Балканскиятъ стои най-близу до старитѣ културни страни на прѣдна Азия и Африка. Прѣходътъ отъ него къмъ Азия е билъ всѣкога лесенъ и още въ най-старитѣ врѣмена цѣлъ редъ народи сж минували отъ една страна къмъ друга. При това сѣверната часть на тоя Полуостровъ е много открита. Сѣверни воинствени народи лесно нахлували въ неговитѣ прѣдѣли и сж изтигвали по-старитѣ обитатели. Части отъ побѣденитѣ народи остояли дома си и се сливали съ побѣдителитѣ. Други части намирали убѣжища по недостъпнитѣ планински области на страната и се упазвали дълго врѣме.

Ни едно господство на Балканския Полуостровъ не е било всеобщо и въ сжщо врѣме доста продължително и силно физически и културно, за да може да слѣе ведно всички заварѣни народни пластове и да даде еднакъвъ етнографски ликъ на цѣлата страна, както е станало въ старо врѣме въ Италия, прѣзъ срѣднитѣ вѣкове въ Англия и Франция и както става въ ново врѣме въ Русия. Една важна причина на това е вжтрѣшното географско разположение на Полуострова. Той е прошаренъ съ високи планини, които го разчленяватъ извънредно много. Колкото се отива отъ изтокъ къмъ западъ, разчленяванъето става все по-голѣмо и по-голѣмо. Дѣто има по-голѣмки равнини, тамъ отъ врѣме на врѣме се появявало и по-продължително однородно господство, както напр. въ Тракийската Низина, въ Дунавската Равнина и въ южно-македонското Солунско Поле.

Важна особность на повърхнината на Балканския Полуостровъ е, че между високитѣ мѣчнодостъпни планини има добри проходи.